

АНАТОЛІЙ ОЛЕКСАНДРОВИЧ ВОЗНЕСЕНСЬКИЙ

Вознесенський Анатолій Олександрович (1901—1968) — кандидат технічних наук, професор, інженер-майор (1942—1944), декан Ростовського інженерно-будівельного інституту (1942—1961), завідувач кафедри теплотехніки і теплових установок КІБІ (1961—1968).

У 2001 році виповнилося б 100 років від дня народження Анатолія Олександровича Вознесенського, з ім'ям якого пов'язані розвиток в Україні теплофікації і промислової теплоенергетики, розробка енергозберігаючих технологій на електростанціях, підготовка багатьох висококваліфікованих наукових і інженерних кадрів.

А. О. Вознесенський народився в м. Алатирь Симбірської губернії в родині військового лікаря, учасника Цусімської битви, у мирний час завідувача земською лікарнею. Мати була із родини церковних живописців.

В 1918 році А. О. Вознесенський вступив до Київського політехнічного інституту на механічний факультет. Ряд курсів пройшов заочно, працюючи в залізничному депо і на інших підприємствах Києва. Закінчив КПІ у 1925 р. за спеціальністю “Теплосилові установки”, захистивши з оцінкою “відмінно” дипломний проект, де вперше торкнувся проблеми, вирішення якої стало справою його життя — раціональному використанню тепла в промисловій енергетиці.

З 1925 по 1926 р. Анатолій Олександрович працює заступником начальника електростанції Московського порохового заводу. В цей же час він стає організатором, а потім викладачем профтехкурсів для робітників заводу. Викладає машинознавство, механіку, фізику.

В 1927—1930 рр. працював старшим інженером Київського науково-дослідного інституту промислової енергетики і за сумісництвом

викладав у КПІ. У січні 1930 р. Анатолій Олександрович перейшов на роботу у м. Ростов-на-Дону для організації філіалу Всесоюзного тепло-технічного інституту і одночасно на викладацьку роботу в Новочеркаський політехнічний інститут. З 1930 р. по 1942 р. він працює заступником головного інженера і начальником проектно-експериментального цеху. За цей час виконав велику кількість проектів з реконструкції теплових установок.

В 1940 р. захистив кандидатську дисертацію.

З 1942 по 1945 р. знаходився на Північному Кавказі в управлінні артилерії Закавказького фронту у званні інженер-майора. Має урядові нагороди “За оборону Кавказа”, “За доблестный труд”, “За победу над Германией”. Після демобілізації (1945) повернувся спочатку в Енергочермет, а потім у 1947 перейшов у Ростовський інженерно-будівельний інститут у зв’язку з призначенням його деканом технологічного факультету. На цій посаді Анатолій Олександрович працював з 1947 р. по 1961 р. незмінно користувався любов’ю і повагою студентів. Одночасно з 1948 р. він був завідувачем кафедри енергомеханічного обладнання і автоматики.

У 1961 р. А. О. Вознесенському було присвоєно звання професора і в цьому ж році він був призначений на посаду завідувача кафедри теплотехніки і теплових установок в Київський інженерно-будівельний інститут.

Діяльність професора А. О. Вознесенського мала великий вплив на розвиток вітчизняної будівельної науки і техніки. Він був автором багатьох визначних видань — “Экономия топлива на электростанциях малой и средней мощности”, “Перевод конденсационных турбин на теплофикационный режим”, “Пути экономии топлива в нефтеперерабатывающей промышленности”. Всього було видано близько 70 друкованих праць, з них 12 книг з питань промислової теплотехніки і теплофікації. А. О. Вознесенський — автор першого підручника для вузів “Тепловые установки в производстве строительных материалов и изделий”, приймав активну участь у підготовці першої багатотомної Української Радянської Енциклопедії АН УРСР (розділ “Теплофікація”), підготував чотири кандидати технічних наук.

Педагогічний талант, відданість науці, повага і любов до людей, принциповість — все це принесло Анатолію Олександровичу широке визнання як видатного вченого і педагога.